

NAGY ZSUZSA VERSEI

VALAHOL BELÜL

Valahol belül megül,
mi fáj.
Nappalok fényére
ritkán jár,
színre veti,
majd süllyeszti
ár.

FA LENNI

Ha nagymamáim
látnák fáim,
fa lenni szeretnék.
Lábam lógatnám százlombomból,
szípnék üde árnyékból . . .

Nagymamáim
vakok.

Nagymamáim
nincsenek.

ÚJRAJÁRNÁM KERTJEIDET . . .

Újrajárnám kertjeidet Nyár . . .

Árva a kezem,
mely kezed simítná.
Ereket álmodom benned
s gyöngyszemtót,
kerekét,
hol vízfény derűk tükröznek
egeket.

Medredet vágyom,
hol megvetném ágyam:
meglestem,
láttam,
te is vársz.

ÍGÉRET

Ezer vágyamra válaszul
kaptam ígéretet,
ha a Tavasz nem,
hoz majd a Nyár meleget.
Erezete dús
s színesek képei,
bokrai buják,
s valók ígéretei.

Szép, ó, szép,
igazán,
hogy telek után
Tavasz jár,
s utána jó a
Nyár.